

ஸ்ரீ ரஹு,

ஸ்ரீமஹாஸூரநாதே.

உயங்கி உ

ஹவஹாஸிவாஜஸாராவணே.

ஸ்ரீமொவாகுஷ க்ஷபாவித்ராவதொநன்
கயோணமண திணிமண ரதூகராயபிரணாநாடி

ஸ்ரீதிஸ்யதூதி விஹித ஸகது

ஸதூதிபாஸணததூரணாடி

ஸ்ரீஹமததி உரணாரவிநி உணரீகாயபிரண

ஹுபாரவிநாநாடி,

சுவாரஸஸாரஸாமரகிதீஷ-கணாடி

சுதூதிதொவக்ராய

வாகு-கிதவாரவிஜநெந

ஸுஸுஹுணுஸாவிரிணா

யயாதிவிஹிதா

விஹித விஹிதரிஸாயிதா.

யதிபாஸு காரிதேஷ உதவி-கமது

வாருஷாஸு ஸாயநிஹிதா

ஸ்ரீமெஹாஸுயபாஸணாயபிரணாயாடி

ஸாவூ ஸுஜீவிநி சிந்தூகர ஸாவாயாடி

ததிகாரிணா

திஹிநாயஸாவிரிணா.

சிந்தூ விஜயதெதூராடி.

1901.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலாஸ்திக ஜனங்களுக்கும் தெரிவிப்ப தென்ன வென்றால்.—இம்முத்திராகூட சாலையில் அடியிற் கண்டிருக் கும்புஸ்தகங்கள் விலைக்கி சித்தமாக இருக்கிறது.

ஊமவஹாஸிவலிபாணலாராவணி	௦	௪	௦
காலபு காலிகா கிளேஸ்காபி	௦	௨	௦
மேற்படி ரப் காபி புஸ்தகம்	௦	௮	௦
யெஜுவெட்டாஹிகுடி கிளேஸ் காபி	௦	௬	௦
மேற்படி ரப் காபி	௦	௪	௦
விஷுவஹஸுநாஸி பாகெட் னைஜ்	௦	௮	௦
சூரளவநிண்டியடி	௦	௧	௦

இன்னும் ஸம்ஸ்கிருதாந்திர திரவிட கிரந்த புஸ்தகங்களும், வேண்டியவர்கள் இதனடியிற் கண்டிருக்கும் விலாசத்திற்கு எழுதி வீ. பி. போஸ்டு மூலமாய் சுலபகிறயத்திற்கு வரவழை த்துக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

தி. சுப்பரமணியசாவந்திரி,

புக்வெலர்,

சாஸ்திரஸஞ்சிகிநீ பிரஸ்,

நெ. 313 தங்கசாலைத்தெருவு,

மதராஸ்.

க. 3௨|| ஸ்ரீமெய்யெஸ்வராதொலிஜடமடிவிருகாசுரிகிணுள
கிரிமாவுவெவண்காஸுரிகியி யெ-காஸ்ஸாடிகிணு | வாழ்
நாலுநாடி மடிஜதஸுதி ரெண வாநரபெ வரி
தூதாண்டிஸுண்டாநிடிமெய்யுண்டிவெ ||

இ-ள் இக்கலியானது தனது பிரவாகங்களாலே சுவிஜயத்தையும், ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு வருமளவில் அப்பிரவாகத்தில் க்ருதயாமாழிகளில் வருதாரகமாயிருந்த ஸ்ரஹ் க்ருதிய வெஸ்யு ஸுத்திபிகளான நாலு வர்ணங்கள். ஸ்ரஹ்யம், மஹ்ஸ்யம், ஸுஸ்யம், வாநஸ்யம் முதலிய நான்கு ஸ்ரஹ்ங்களென்ன- இவைகளுக்கு ஏற்படுத்தியதான யஜ்ஞங்கள் யாவும் முழுகிவிட்டதுகள். இன்னும் ஹரிஹராஜி சிவத்திபிகளாடங்களும் முழுகிவிட்டதுகள். சிவ, ராஜி, க்ருஷ்ணென்கிற நாலுஜநாஜிமொன்றே மிஞ்சினதாம். ஹஸிவ நாஜிமே! இஜயத்தைய வரிவாலிக்க நீயே விளங்குகறாய். இதனால் இக்கலியில் ஹ்ரஹ்நத்தைத்தவிர்த்து வேறுவிதத்தால் ஸ்ரயோஜன மில்லையென்றறிபவும்.

சு. 30|| நாலுபாதகஜெஹா கலிகாநெ நாஜித-ந வ
ரெஷ-நரெஷ- | உசுக்ஷ்வாஜநம தவ்யெயாவா நி
க்ஷ்வாஜவிவடெஷ-கா-வா||

இ-ள். இக்கலியுமத்தின்கண் நாஜித-நவராளானநாஜிநாஜிகளுக்கு வாதகமென்பது இல்லவே இல்லை. அதுவிஷயத்தில் முன்னதாக நான் உங்களுக்கு வரிநெஷ காண்பவிக்கிறேன். பிற்பாடாவது நீங்கள் நாஜிஜநம் செய்யுங்கள். அதாவது- ஏந்துகிறேன் தபிக்கும் படியான மமுவைக் கைதனில், விடுகிறேன் க்ருஷ்ணவம் அடைந்திருக்கும்படியான வடத்தில் கையை, என்று ஸாயுக்கள் தயவுடன் ப்ராணிகளைப்பார்த்துச்சொல்வது.

ஞ. 30|| கருளயாமெகஜ்ஷாநலாநா- சுஜ்ஞயதெ- வ
யுநாயிகாரா- | ராஜிதிவன-ஆயஜாநெ ஸுஷ்ண
நாஜிஜநமெவதிஜந- ||

இ-ள். கலியுமத்தில் கலங்கினமனதையுடையப்ராணிகளுக்குவேறுவிதமான யஜ்ஞத்தில் சுயிகாரமில்லை. ராஜி என்ற இரண்டகநாதையும் சூராரேவாடி ஜபிப்பவன் மோகநமடைகிறான்.

சு. 30|| கருள கருஷ விதாநா- வாவஜ்ஜெய-ஜீவிநா- |
வியிக்ரயாவிஹ்நாநாமதிமெ-காவிரகித-நாசு ||

இ-ள். பின்னும் கலியுமத்தில் ஹ்ரஹ்வித்தர்களுக்கும் விற்கக்கூடாததான எள்ளு, கொள்ளு, எண்ணை, வெண்ணை, தயிர், போர் முதலிய

இஃங். ஜீவர்கோ-வாஜாநுகளுடையஉயிரைஸூரியன் உஜித்தும்,
அஸ்தமித்தும் சுவஹரிக்கிருன். தயோமஸூரிக் || யொஸளத
வஹுஜெதிலஸவெஷ்டாஹ் மலகாநாஹ் பூரணாநாஜாயொஜெ
கிஸூரெக || எவனுடைய காலமானது மஹவஹுணங்களினால்
போக்கப் படுகிறதோ அவனுடைய காலத்தைத் தவிர்த்து மற்றவர்
கள்போது வீண்போதே.

மக. 3-௭|| தோதாவிதாமாராஜநலஜநொரிநெகிராயொவ
நெஜமகிகலுமவெசுபுதிஜா | வாகொயநொவஜதி
க3-௭ வாராஹாரொயம் விநாரி புகுந் ஸபுரஃ வொஜீ
வநொக3||

இ-ள், ஐயோ ! இம்மாயாமயமான இவ்வணுத்தினிடத்தில் எனது
பாதா எனது விதா எனது மூரூ எனது வம்பு என்பதாய்
எவனுக்கு மெய் நம்பிக்கைபுண்டாகும், ஜீவன் வரலோகம்போகும்
போது தான் செய்த வுணு கடிடாரோ வாவகடிடாரோ இதை
முன்னிட்டுக்கொண்டு போகுறனையல்லாமல் வேறல்ல, ஆகையால்
இஜீவலோகமானது மூரோந்தரத்திற்குப்போகங்கால் மத்தியில் ஸ்ரீ
பரிஹாரம் செய்துகொள்ளும் வுக்கூம்போலாகிறது.

**உய். 8-ஆ|| ஸாயம் ஸாயம் வாலவ்யக்ஷம் ஸநேதாஃபூதகி
பூதகி தெந தெந பூயானி | துக்ஷா உநோமீம்
அனவ்யக்ஷம்வீஹம்மாபதிதுஜீநாதபொ ஜீநாதயஸு||**

இ-ள். ஜனங்களே இந்த பெண்டு பெண்டாட்டிகள் நம்மிடத்தில் சேருவது எப்படிப் போலென்றால் வகைகள் எவ்வாறு ஸாயங்கூரம் தங்களிருப்பிடமாகிய வுக்கத்தையடைந்து இரா முழுவதும் தங்கி விடப் பக்காலம் அதுதான் இரை தேடுவதற்கு எப்படிப் போய்விடுகிறார்களோ அப்படிப்போலவே.

உத. 31|| ய நுலஹகுளே வஸவஸு மொஷெ காந்தாமு
ஹதாரிஜநஸுஸாமெ | ஷெஹஸிதாயா வரொகொக
ரோமெகுகுதோநுமொமஹு திஜீவணகெ||

இ-ள். இன்னமும் இவர்களில் எவர்களாவது வருலோகம் போகும் போது கூடவருவார்களோவென்றால் நம்மாலே ஸம்பாதித்தபணமானது உலகியிலும், புலவக்கில் முதலியவைகளால் போஷிக்கப்பட்ட பசு

வானதுகொட்டிலும், சுழிவாக்கிக் கமாய்வாணிமு ஹணா செய்திருக்
கிற வத்யாபானவர் வாசற்படிமிலும், தயாஅ-வொரொடிடிசு மைய
வாயாயமயவெடாடிடிடிடி - ரயிம்வயமுத்ராநீ ஸாடிடிடி ஓ-
ஹூடிடிடிடிடி திசுமு-கெட்|| வாயு-யி-தாடிக்கள்முராநடி ஸுந்தத்
திலும், டெடிமனது விடுதவய-புந்தத்திலும் வருகிறதேயல்லா
மல்வாரலோகத்திற்குகடி-பாநுமநாடிஜீவன் ஒருவனே போகிறான்.

உஉ. 2-௮|| டாராஅடு ரெதநயாஅரெரெ மூஹாஅரெரெவ
ஸவஹ்ரெரெ | வனவநரொரெடிஸரொநாநுவெ ரெ
ரெகூ-க: கரா வுகெண்டீத: ||

இ-ள். இதே இரக்கிறவர்கள் என்னுடையவர்கள் பார்க்கலாம், சமீ
பம் நிற்கின்றவர்கள் என்னுடையபெண்பிள்ளைகள் கவனிக்கலாம். பக்
கத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற மாடிவீடுகள் நம்முடையதே. திரும்புங்
கள். இதோகட்டியிருக்கும்படியான கிண்கிண்பூங்கா கட்டினபசு
க்கள் நம்முடையதே என்று கேவலம் ஆடுபொல கத்துகிறசமயத்தில்
கேட்கிறான் சப்தத்தையமன். எடுக்கிறான் சென்னு யருவத்தை. வரு
கிறான் அதிவேகம், பிடிக்கிறான் சுஜலடிஸமான பூரணிகளை. நயிப்
பிவிக்கப்படுகிறார்கள் யமனாலே ஸவ-பூரணிகளும்.

உக. 2-௯|| யாவயிடுதாவாஜ-புலக: தாவயிஜவரிவவாரொ
ரக: | வஸாஜீவதிஜஸ-புரடிஹெ வாத-புரகொவி ந
வயவ திடுமஹ||

இ-ள். வாயுஷணவன் எவ்வளவுகாலம் அலைந்து திரிந்து ஸ
வாடித்து டீலு கொண்டு வருகிறானோ அவ்வளவுகாலம் வரையில் தன்
னைச்சேர்ந்தபெண்டு பெண்டாட்டி, பிள்ளை, அண்ணன், தம்பி மற்று
முள்ள வாயுக்கள் மளரவமாகக் கொண்டாடுவார்கள். தனது உ
ஜயங்களுக்குக்குறைவுவந்துவிட்டால் தன்விட்டின்கண் ஒருவரும் ஏ
னென்றுகேளார்கள்.

உச. 2-10|| யாவஸிவவநொநிவஸதிடிஹெதாவஸிவயுதி
க-ஸஅடுமஹ | மதவகிவாயளடிஹொவாபெஹாய-பா
யிஹி திதலிநகாபெ||

இ-ள். பின்னும் இப்பாஞ்சமளதிகமான ஸுரீரத்தினிடத்தில் எவ்

வளவுகாலம் வாயுவானவன் வலித்துவருகிறானே, அவ்வளவுகாலம் தன்னதுவதியானவன், நாயுடா ஸனவ்யூடா; வாருங்கள், உட்காருங்கள், இதோ இருக்கிறது கீசு-ஹெ, பண்ணலாம் வாடிவ்யூகூடா-ஹெத்தை, செய்யலாம் சூவரி-ஹெத்தை, நடத்தலாம் ஸுவயாக வொவொயை, ஹெக்கலாரி-ஹெத்தை, யாட்க்கலாம் தாஹெயை-ஹெத்தை, விஸூடிக் கலாம்-ஹெத்தை, ஸயடிக் கலாம் படுக்கையில், பிடிக்கிறேன் காலை, எடுக்கிறேன் வீசிரியை, யாடிக் கிறேன்-ஹெயில், விசுருகிறேன் தங்களுக் கு, ஹெ-ஹெக்கலாம்-ஹெயை என்று இன்னும் பலவாறு ஹெயை வ்யூதத்தைச் செய்து உவவாரிப்பாள், இத்தேகத்தை விட்டு ஹெய் நீங்கி இச்சரிசம் பிணமாகியகாலத்தில் எந்த உத-ஹெயை-ஹெயை சரிசத்தை உபசரித்தானோ அப்பேற்கொத்த சரிசத்தின் அருகில்கூட ஹெய்குறிதற்கு உயப்படுகிறாள் அந்தோ, என்ன சலிமானம் இந்தஸ்திரீ யினிடத்தில் மிகவும் வீணே.

உரு. 2-௭|| வந்தாஹஸனிவரமுடினிவதித் தென்தொஃ வி
 ஸாவயயினிநரமுததுவிஸஸனி| தலாநரெணக
 ஸதீவதாஸநெவநாய-ஸரநயேவா ஐவ
 ஐநீயா||

இ-ள். கவனியுங்கள் இதேதா இருக்கும்படியான நமது ஸ்திரீகள் சிலகாலம் புருஷனைக்கண்டு சிரிப்பதும், சிலகாலம் அழுகிறவார்களாயி ருக்கிறார்கள். சிலகாலம் விபூரவிக் கிறவார்களுமா யிருக்கிறார்களோ; ஐ யோ சூலாரணமணியும்பொருட்டல்லவா? நிஜமாய் விபூரவிக் கிறார்களில்லை. ஆகையால் வஸுகூயபு வஸுதனான புருஷனிலே ஸ்திரீ கள் எல்லாவிடங்களிலேயும் பூரஸாநமானது எப்படி தள்ளப்படுகிற வுமாரவாநம் செய்தவன் எவ்வாறு விலக்கப்படுவானோ அவ்வாறே விலக்கக்கடவன்.

உக. 2-௮|| ஐத்யாயத்யுவிநீதிஸாலூநிவ்ஹெணாவியாநுகு
 மீநொய்வா டாகாகுண-ஸவஃபுலிபவியவஃ ஸுமநா
 ரதீகநாமாநம்|| ஸுபராணாயிககுவீதா ஸவநிதா ஸெ
 ஹநஸம்வாமிதா துக்காஹ்வஸம்வதுஹாயதரூணீ
 ஜாஸ்வதிவாஹகீ||

[illegible]

உள, தி-ஞாயிதோது ஹனிராண்டெ ஹு உ-ஜா-ரொகெஷி
கூப்பரா | க்ருகாது ஜீதாம் யிராஃ கூத-லு-ஹரி
கீத-பு-மடி||

இ-ன், அஹோயீரர்களே! நாமென்னும் மவட்டத்தைவிட்டுவிட்டுப்
ஹாரியை ஹஜியங்கள். ஏனென்றால் யஜுர்ஜாவானவர், பூனை எலி
பைப்பிடிக்க எவ்வளவு ஜாதி தையாய் கார்த்துக்கொண்டிருந்தபிடி
கின்றதோ அப்படிக்கி பூணிகள் செய்வார்களோபாபத்தை. குறையு
மோ ஆபுஸம். என்று கார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

உஅ.பிடு||கவர்கிற ஸந்த நானெழுலா விவருத லாக
தஹியகி மறவுநென்குறவு தெறிநெஞ்சுலா
வநென வரிவாய்க்தெ||

இ-ள். எந்த சர்வமானது பச்சைக்கற்பூரம், லிவுவகூ நெய் முதலியவைகளால் எப்பொழுதும் பூசப்பட்டும், அனைக விதமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், லிவுவகூங்களால் சூத்தப்பட்டு மிருக்கிறதோ,

உக.3௭| கவுபுரம் ஜாபதெபெக்ஷ ஜீவதிக்ஷவா
வவா || நிஷாபேதி நிபாசு க்ஷணநஸாவயத்து
வி| டிஷுதெவதகாடுஷவாஷிபதெ க்ஷணா
சு|வாநாடிபுதெவொயஜ்நகொடிஸுதெவா||

இ-ள். அச்சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் பிரிந்தபின் தொடர்த்தகாததும், பார்க்கத்தகாததுமாயிருப்பதுமன்றி, சற்றுநேரம் கூட வீட்டில் வைக்காமல் வெளியிற்கொண்டுபோய் காஷ்டங்களால் பொசுக்கப்பட்டு சூணத்திற்குள் சாம்பலாய்ச்செய்யப்படுகிறது. அதன் பிறகு எவ்வளவு

கோடி ஜன்மமெடுத்தபோதிலும், வுந் அதே உருவம் காணப்படுகிறதில்லை.

நட. 3-௮|| நீயிதே ஸ்ரீகிருஷ்ணாஜந்தமஃ வரிஷ்டேத்ராவிஸம்
யுஹி | ஸாமராம்தஜக்தமதொ மருவெநெவ வ
நமஃ||

இ-ள். ஸ்ரீகிருஷ்ணஜனத்திலிருக்கும் ஸவட்டமானது, எப்படிமரண
வனால் தூக்கப்படுமோ, அப்படியே நாலுபக்கத்திலும் வையுயிர்தூ
ளிகளால் சூழப்பட்டிருந்தும் இவ்வன்மனால்கொண்டுபோகப்படுகிறான்.

நட. 3-௯|| ஹாகாஹை ஹாய நவாசுர ஸ்ரீநாரதஸு
ஹாஸஸு | சிவகௌவஸவெண்ண ஸ்ரீகிருஷ்ணா தீய
தெ நரஃ||

இ-ள். சுஹோவியெ! ஹேய நமே! சுஹோ வுசுரர்களே!
என்று உயிரை மாகக்கதருகிற மனிதன் ஸவட்டத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட
தவனையைப்போல ஸ்ரீகிருஷ்ணவினால் கொண்டுபோகப்படுகிறான்.

நட. 3-10|| சிவகௌவஸுரோநெஷுசுரோநெஷுஸஸ்ய
ஷு | யஜ்ஞஸ்யோயோணஸு ஸயதா ததாசு
க்ஷாஹி||

இ-ள். ஐயோ! கவனித்துப்பாருங்கள். பூரணன் போகும்பொழு
து சிவகௌவஸுரர்கள் பிளக்கப்பட்டு ஸஸ்யிகள் விடுபட்டுப் போகுகளா
ல் உயிரை இழப்பவனுடைய சுவடுகளை மோகத்தைய விரும்பு
கிறவர்களால் நன்றாய் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

நட. 3-11|| சுயசிவாஸொந காவொந ஸெஹவாஸொந வம்
யுஹி | சூதா நக்ஷுஷோணஹீக்ஷதெவரிதஸுயா||

இ-ள். ஐயோமரணத்தை அடைந்தாலுங்கூட ஒருபக்கத்தில்காலன்
இரும்பு வாஸத்தால் இழுக்கவும், மற்றொருபக்கத்தில் வுசுரரித
கஸுதாஜி வையுக்கள் சூராவாஸத்தாற்கட்டி இழுக்கவும், தான்
சிவத்திலகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறான்.

சுந. 3-12|| ஷெஹந்த வுக்ஷாஹாகாரம் விணொசுரக்யுஹ
யய | சுஹஸொவா வொஸொவா ஸ்ரீகிருஷ்ணெஷு
ணீநாயுமவம்||

இ-ள். இத்தேசகமோ நீர்மேற்குமிழிபோலொத்ததும் லேலேகுத்தி
னால் நிரம்பியதும் இப்போதோ, நானையோ, மறுதினையோ பூனிக
ளுக்கு ஷேக்ஸ்பியர்வான்வன் மிஸ்டர்மானபடியால் இந்த மரீரத்தை மீஸு
யமென்று நம்பக்கூடாது.

சூ.பெரிநணிநணி நேருதாண்டும் உத்யுட்டியெய் ஈர்
 ரெவி விதுவரீபுமாறு மணர் லுங்குநணி
 தக்காரெய் ||

இ-ள். உலகத்தினிடத்தில் மீநுஷ்டர்கள் தங்களது முயற்சிகள் ஒருபொழுதும் தங்களுக்கு லாபம் தருவதென்று எண்ணக்கூடாது. எந்த முயற்சியும் தங்களுக்குச் சொந்தமென்றும், ஈனவாழ்கனாலே போஷிக்கப்படும் வருகிறதோ அச்சரிததை முடிவாகியும், நாய், நரி முதலிய உஷ்டஜனங்களும் தம்முடென்றுதானிருக்கின்றது. இதனால்நா மென்னும் கவங்கூடாது.

[illegible]

இ.ள். ஆகையால் ஜீவர்களே! புருஷர்களுக்கு விஷ்ணுவின் நாமமே ஸவ-புவாவங்களையும் ஐஸ்வரம் செய்து, வாணுத்தைவ்வுகிசெய்து ஸ்ரீ ஹாடிகளான தேவர்கள் வலிக்கும்படியானவ்வாநவோமத்திலேநின்றும், ஒழிவைக்கொடுத்து ஸ்ரீம-ஈ-ஈ உரணார விந்-ஓமளில் உகியையும் ஸ்ரீ ஹமவாணுடைய தக்வஜேநுநத்தையும், அதாவது ஸவ-ஓ-விஷ்ணு-பெய்மென்பதைத்தந்து அடிக்கடிபிறப்பிற்-பைக்கொடுப்பதான வீஜத்தை உலிக்கச்செய்து உஹத்தான ஸ்ரீநநுபெய் மான வேடயத்தில் இருக்கச்செய்து மறுபடியும்பாராகிலும் நம்மை அபேக்ஷிப்பாளோ வென்று திரும்பும் இந்த நாமத்தை எவந்தான் உபேக்ஷிப்பன்.

நா. 36|| ஸாஹாநிஸநஸஸிஜ்ஸாஹாங்ஜபஜுகதா | ய

நாஹுதபுங் கண்ணவாவி வாஸாடுவொநநிசூதொ

இ-ள். பூவணத்தில் பூணிகளுக்கு வரும் ஸ்ராவணிக மாண
உய்யம் உய்யமல்ல, குறைய குறையல்ல. குருடு குருடல்ல. சிவ
யோ ரோய்யமல்ல. ஊமை ஊமையல்ல. எந்த நாளில் எந்த உய்யம்
தந்தம் எந்த நிமிஷம் வாஸுதேவனை வினிக்கப்படவில்லையோ அது
வே குறைய. அதுவே குருடு, அதுவே அசடு. அதுவே ஊமை,
என்றறியவும்.

நா. 20|| வரஹுதவஹ்வா வஜ்ரஹ்வயுதவஹ்வதி ||
நாஸாரிவிஹாவிஹ ஜமஸ்வாஸவெஸவஸு ||

இ-ள். சொழ்ந்துவிட்டெரியப்படையான சுழிஜாலைகளுடன் சுழி
ஒருட்டில் வலித்தாலும் வலிக்கலாம். ஸாரியின் ஸ்மரணை இங்
லாதவனுடன் வலிக்கக்கூடாது. வலித்தால் வாவே. ஸ்ரீரஹ் வ
ஸுதேவஸுவிதா- தஸு மொத்ரவத்யு ஸாரி ||

நா. 21|| காவத்யாபிஷாஷாஷ்யவிஷயாக்யஷ்யோநஸு ||
கூகாவிலகவ்வாவம் மொவிதஸ்ஸவாநஸு ||

இ-ள். பாபங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாகிய இக்கலியமத்தின்
கண் விஷயத்தினாலே இழக்கப்பட்டமனைதபுடைய பூணிகள்தான்
பாபம் செய்யினும் மொவித வென்றுசொன்னமாததிரத்தினால் ஸு
கிருகிங்குறன், மொவிதத்தி மொவித ||

சா. 20|| ஹத்யாபகவாந ஸஹஸ்யுதம் மாவயம்
நாகொபிநிஷேவணை | ஸ்வயாநஸவ்யாநி ஹரஹ்
வ்யயெண மொவிதநாநிவிஷகாநிஷய ||

இ-ள். பதினாறாம் ஸ்ரஹஹத்திபும், ஆபிரம் தடவை வொராம
ன ஸ்வராபாணம் செய்தவனும், மாரஸ்ஸம்மநம் கோபி தடவை
பண்ணினவனும், எண்ணிமுடியாததான ஸுண்பாவஹாரமும், இங்
வளவு சிவாபாவங்களையும் சூராவோடு ஒருதடவை மொவித எ
ன்று சொன்னமாததிரத்தினால் உடனே நாஸமாகிவிடுகிறார்கள்.

சா. 21|| ராஜவொரபஜஹ்வாத ராவாபெங்கிணை | மொ
விதேதிஹரெநாபி மெயம்மாயவநித்யு ||

இ-ள். அடேகுமந்தாய்! மெயம், பஜமெயம், ஸாபெயம்,
ஸ்ரஹங்களாகிய இம்மூன்று வேதங்களாலும், பின்னும் சுநஹா

இ-ள். யாதொருவன் தனது பூரணவியோக காலத்தில் ஸ்ரீ ஹம் வானுடைய சுருதநாடாக்களில் ஒன்றான க்ருஷ்ண வெண்ணும் நாடிக் கை முன்முமுறை உவ்ருதித்து ஜீவனை விடுகிறானே ஸவ-ஓங்கொராக் கி க்ருஷ்ண - அவனால் செய்யப்பட்ட பாபங்களை முன்னாலே சொல்ல ப்பட்ட க்ருஷ்ணஸஹமானது ஸ்ரீஸந்தெய்து வித்தரூபியைக்கொடுத் து ததாரா ஜோநொடிய மாய் ததாரா மோக்ஷத்தகக் கொடுக்கி ன்றது. பூரணிகள் மோக்ஷமடைய ஜோனமே சிவபூ காரணம். த யா-நகரீ-கூணா சீ ந-ஓடாநெந் ஹ-ஓடாநெந் ஸவஸாவிவா! நெக வய்யா உவ்நெதேத து கிணுஜோநெநகெவய்ய || கரீ-காக்கருடைய சும-ஓடாநங்களிலேயும், ஓடாநகொடிகளாலும், தவஸாலும், மனிதன் மோக்ஷமடையான். கிணு கெவய்ய ஜோநத்தினால் நெக க்ஷமடைகிறான். தயாவுபூ-கி || நகரீ-கூணாநபூ-ஜயா யநெந த்ராமெநெநகெநபூ-தகவிராநபூ-கிரிதி || பின்னால் சொல்லிய இரண்டு க்ருஷ்ணஸஹமும் உஜ்ஜய அடைந்தலைகிறது. என்ன செய் வோம். எந்த மயனைக்கொடுப்போம். நமமிருவர்களினாலேயும் கொ டுக்கத்தக்க மயன் என்ன இருக்கின்றது, என்று வெட்கித்துஅவ னிடமிருந்துங்கடனாக இருக்கின்றதுகள்.

சக. 30|| ஸ்ரீக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணகி பொரோஹாநகிரிதி ||
ஜயம்விசுவாயாபவஹம் நரகாஹாராஜி ||

இ-ள். ஸ்ரீஹம்வாந் நாரகரைப்பார்த்து ஹெநாரக! எவனொரு வன் என்னை க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண வென்றுதினமும் ஸ்ரீரிக்ருஷ்ண அவினை நான் ஜயத்தை வெடித்துக்கண்டு எப்படிதாமரஸ் வ-ஓஹ மோலே விளங்கி நிற்கின்றதோ அது போல நரகத்தி நின்றும் உஜ் ஜரணம் செய்கிறேன்.

சக. 31|| கருண ஓடாஷ நியெராஜந சுஹிஹெகொகிஹா
மண்ணி || கீத-நாடுவக்ருஷ்ணவ்ய சிவஸம்யா வரம்வ்ய
ஜெக ||

இ-ள். ஹெராஜந ஓடாஷத்திற்கு நியியான இக்கவி ய-மத் தின் கண் சிவத்தாகிய சிவ மண்ணொன்றிருக்கிறது. மனிதனைவன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய கீத-ந மொன்றினாலே ஸாஸார வ்யத்திலே

நின்றும் விடுபட்டவனுக்குக் கொண்டு போடச் சமடைகிறான்.

சுஅ. 2-௭|| யாவனார் குயதொராநாடெவ்வா ந நஹி. |
தாவஹிஜுதிவாடுவாசாநீராநணுவாஸி ந||

இ-ள். எதுவாய-ஊத்திலும் ஸ்ரீராஜ மாரோவென்றும், லிங்கம் தன் ஐந்தியானது கேழ்க்கப்படவில்லையோ அதுவாய-ஊம் இந்தவா னுள்ளதிகமான ஸரீரமாதிரிகாட்டில் வலிச்சிறதுகளான வாவம் மளாகிற மதாரணைகள் உஜ்ஜீவத்துக்கொண்டிருக்கின்றதுகள். ரமேயகீ திராஜி.

சக. 2-௮|| நானொழி யாவதிகி; வாவநிஹ-ரண
ஹரஃ | தாவஸ்கத-மந்மகோதிவாதகம் வாத
கிநம்||

இ-ள். ஐயோஸ்ரீஊரிமினுடைய ஒரு நாமத்திற்கு ஸக்தி எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, வாபத்தை ஹருக்கிற விஷயத்தில் அவ்வளவுபா வத்தைச் செய்கிறதற்கு ஜயத்தில் யாராவது ஸக்தி பெற்றவர்களிருப் பார்களோ வென்றால் வாசகீ ஜநமானது அவ்வளவு வாபத்தைச் செய்ய ஸுபேஷ்டமாகிறதில்லை சூசுயம். ஸுஹகாமாம் வா வாநு ஹரகீகி ஹரிஃ॥

௫௩. ஜிஜ்ஞாஸித்யகௌரவ ஜாநரிவம் வெதொஹஜி
ஸ்ரீயரம்வாணிசிம்வஸிவையா அநுதகயாம் ஸ்ரோ
தூபகம்ஸுரணா| க்ருஷ்ணகௌரவோபந உயஹ
ரௌ மஹாப்ரியமாமாயம் ஜீவ்யவாணகௌந்வாடி
தாஸஸீம் உபகந்தாரியொக்யஜ்ஜ||

இ-ள். ஹேநாக்கே! கண்டதைச்சொல்லாதே. ப்ரீகெபவனை ஊஜி, கீத-ஓம் பண்ணு. சுஹ்ரம்ஸஹகெபள தாவஸ்யநுஸூஜ கீகெபவஃ. ஹேமனதே சிபரரிவாவை ஊஜி. சிபரஸ்ய ரிவாஃ சிபரரிவாஃ- ஹேகைகளே ப்ரீயரனை சுஹ-ஹேபண்ணு. ப்ரீயம்யர-கீதி ப்ரீய ரஃ. ஹே காதகளே, சுஹ்ரம்ஸஹகெபள கயதயம். சேக்ருந்கள். ஹு-தொநஹவ-கீத்யுஹ-கே. என்னிரு-ஹே, ப்ரீக்யவ்நேப்பா ரு-ஸவ-ஹு வாவாநகஷ-கீதி க்யவ்ந- என்னிருபாதமே, ப்ரீ ஹரிபினுடைய ஜஸப்ம்போ. காரகெபாய ஹொஹொஹ சேக்ராத்

ய-பாதிநு வரீநு வரூகீதி வரளிஃ|| ஹேமுக்கே! தோகூநுநுடைய
வாடத்தல் சுவித்திருக்கும் துவவியை முகநு, றொகூம் டுடா-
கீகீதோகூநுஃ||ஹேமரிநவெசுடொகூஜனை நவிவாரம் செய், சுய8
கூதம் சுசூதம் ஹூபஜநூநூநம் யெந சுடொகூஜி.

கெ. சேது || நடுவிராரொழுகை ஆரம்பம் ஹொமாண்டெய் வா
நுஷிம்மிகாது || டிடிக்கியாயகொ கிதும் கவவம்
புடிசொஹரி ||

இ-ள். ஸ்ரீமதவாணை எவர்கள் நிகழும் ஜ்ஞாநம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ராஜ்யம், சூரோத்தமம், ஸ்ரீமதவாணைகளையும் கொடுத்தா, மற்றுமுள்ள ஹோமஹோமங்களானவாணைகளையும் கொடுத்து தனதுவாய்மையினைக்கொடுக்கிறார்.

ருட. 3௮|| வநெயுராரொவஸுமூஹுராரி: கஜீம் ஸுரார
 ரொநயஸுமூராரி: | உதீரயனொ, விவிநெ கிரார
 தாரி: ௨-கிம்மதாராரிவடிநாஸுமூமாசு||

இ-ள். பாருங்கள் என்ன சூழ்நிலை. கரணத்தில் வேடர்கள் ஒருவனாயொருவர்பார்த்துச் சொல்லிவந்த விந்தை. ஸ்ரீராமர் போய் வருவாரத்தில் நாமெல்லோரும். வருவார்கள் யஜ்ஞய்யாய் ப்ராணிகள். அடைவோம் அவர்கள் ஸ்ரீராமர். க்ஷயம் போய் க்ஷயம் க்ஷயம். உரண்டுபோய் மறியை. இருப்போம் நிமேஷங்களாய் என்று ஒருநாளும் மறியை கிடையாத வயநங்களைச் சொல்லுகின்ற வர்களாய்க்கொண்டு கோஷமடைந்தார்கள். யேதுனால் ராஜா வென்னும் இரண்டு க்ஷயத்தின் போஷயத்தாலும் அதிநவைய சேற்கையாலும் மன்றோ, ஆகையால் ஹவயஸ்சியினால் ராஜா வென்று சொல்லுவீர்களேயானால் நீங்களடைப்புப்படியான மெய்னை இன்னதென்று சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

(நா. ௧௭) சுயமெனவிசுவரூபினி மக நிகாராயத்ருவாரோம்
 ஓர்நொடிங்வுடையுதவதுஷா வ்யீஜாவாம் | 8
 ஹைஸாஜிஹாபாக்ஷணைவிஸ்வநெந்வொஜ்ஜிதாதிரும்
 நநுகார்ராஜாடுஷு தவரியார்தாவணியதாகம் ||

இ.ள். ஒருவரையோ சமஸ்தேவனாகவும் ஒன்றுகூடி வந்தவருடைய
வாரிசுமரணமையோ மரணமணடிகளோ உணர்ச்சிகளேயென்று

யகம் செய்கிறகாலத்தில் உணிக்முடியால் வஹு முத்தைய
டைந்து இனி நம்மாலாதென்று திரும்பிவிட்டதுகள். கயாவமு
கிஃ || பகொவாவொநிவகயுமெஹி சுபுராவுநேவாஸஹி சூநம்
ஃ ஸ்ரஹணொலிவாநு நனிஹெகிகுலாவநெக்யுமெகிஃ || ஸ்ர
ஹாஃகளான டேவர்கள் ஸ்ரஹாஃவனுடைய சூரநாமாகிற வ
ஃஃத்தின் திவிலையினுடைய மெஸாஃமெஸத்தினால் வஹுஷ்டர்களா
க ஆய்விட்டார்கள். ஐதூரஹிமணங்களுஃ கடிய வரஃஸுரநு
தனது நாக்கில் நின்றும் சுஹ்ஃகணங்கட ராஃநாபாவைவிடுவதற்கு
வஃஸுரஹிவிலை. ஆகையால் ஹோரஃநாபே-உன்னுடையபா
யுய 'த்தை வணிக்மத்தக்கவன் எவன், ஒரு வனுமில்லை என்ற வி
புராயம்.

சு. 20 || யெநுதூனிக்மெஃ வஃஸுரஃகிநம்
ஃ ராஸுஃஹொஃஹுமாயஹொஃஹிதாநாஸுரஹு
ஃயாஃ ராஃகிகுமெஃகிவ | தெஷாவாஃ வஃஸுரஃ
யஃஹொஃஹொம் யுஹாஃஹொஃஸா மஹெஃ ஸ்ரஹ
நுதூகிநாஸுரஃ வஹித கெஹாஸஹொஃஹொம் ||

இ-ள். பின்னும் எந்த ஹொஃகள் ஹரிவின் முன்பாக தின
மும் விஸுரஸுத்துடன் கண்களிரானந்த வஹுஃகளைப் பெருகவிட்டு
க்கொண்டு உள்ளமுருகி ஹோரஃ கிஹு வென்று ஈடும் செய்கி
றார்களோ, மெய்மறந்து ஈடும் செய்கிறார்களே! அவர்களுடையதா
மணாபேன்ற திருவடியின் நிபேஃமமான பஃஹியை ஹாஹாஃ வ
ரஃஸுரநு யுரிதவராய்க் கொண்டு தனது உணங்களுஃமும், ரா
ஸுரஃ ஹாஃகளோடும், கெஹாஸுத்தில் சுஃஃ த்தோடு ஈடும்
செய்கிறார். ஆகையால் ஃயாநிய்யான வரஃஸுரநு வஹொஃ
மடைந்து ஹோஹாஃகக்காரணம் ஹரிஹொஃ.

சு. 20 || சுஃஹாநாஹொஃதெஷாவாஸுஃஹொஃ
கடநாஃ வஃஸுரஃஹொஃய்யாஃ தெஷாஸு வஹொ
யயா ||

இ-ள். ஜலத்தில் உப்புக்கடியைத் தெரிந்து போட்டாலும், தெரி
யாமற்போட்டாலும் எப்படி கறந்துபோய்விடுமோ, அப்படியே ஸ்ர
வஃஸுஃஹொ தெரிந்து ஸ்மரித்தாலும், தெரியாமல் ஸ்மரித்தாலும்

கிறதே வயது நாழிகைக்கி நாழிகை, இருக்கமாட்டாது யமனுக்கு டயவு, செய்யுங்கள் ஹரிஹஜநத்தை.

கூய. 2-10|| சூய-வ-ஷ-உ-ஸ-தம் நுணாம் வரிநீதம் ரக
 துளதத்ய-உ-ம-தம் தஸ்யாய-உ-ஸ-த வரஸ்யதாய-உ-
 வரம் ஸ்ராக்ஷவ்ருக்ஷயொஃ | செஷம் வ்யா-உ-வி-யொ
 மத-உ-வ-ஸ-ஹி-தம் ஸெவாதிநி-உ-ய-தெ ஜிவெ வாரி
 தரம் மஷ்ணு-உ-ரெ ஸ-வ-ஷ-உ-த-பூ-ணி-நா-பூ||

இங், கீநுஷ்டர்களுக்கு ஸ்ரீஹ்நால் கல்பிக்கப்பட்டதான வயது தூறு, கயாஹஸூதிக் || ஸகாபு-ஹஸூதிக் ஸ்ரீஹ்நால் உதி ஸூதிக் || இதில் பாதி கிஷ்டையில் போகின்றது, ஸெஷம் ஸூதிக், இந்த அன்பதில் பாதி பால்யத்திலும், கிழத்தனத்திலும் போகின்ற து, மற்ற உஷல் ஸோமம், வியோமம் ஹஸூதிக், வாலேஸை முதஸிய துகளால் சிலவழிக்கப்படுகின்றது, கீவன்ஸ்ஹ்நால் அலையப்போ ல் வலித்துக்கொண்டிருக்கவாணிகளுக்குவளஹ்நால் மென்பதேது.

எக. 3-௮|| நவமிபூரணம் ஜனமநாம் உதாசுணஜீவதெ||
நிகடூரணவஜ்ஜஸுரெனெ க்யு. துணை நமரஜுரோ||

இ-ள். ஐயோ! ஒருநூலாவும் விட்டு இன்னொரு நூலாவும் விடலாமென்றெண்ணுவதற்கோ பூரணிகளுக்கு உயிர்மீது பார்க்கலாம் இதொத்தெரியப்படுகின்றதுகள் யமபட்டணத்திலுள் எவ்வுகூடங்கள்.

சூ.உ. 2-10|| நிவ்ருத்திமு ஹகரீபாணி யஜிஃமஃ கதஃபி
 ஹதி | ஸஜிஃமஃ மாககஃமஃமஃ ஸாது நிவ்ருத்தி
 ஹதி ||

இ-ள், எவனொருவன் வீட்டிலுள்ள காரியங்களைச் செய்துவிட்டு ய
 3-ஓம் செய்ய இச்சிக்கிறதே அந்த ரேஷ்யன் எவனுக்கு ஸ்தானமெ
 ன்றால், ஒருவன் ஸ்தானம் சென்று அலை ஓய்ந்த பிற்பாடு ஸ்தான
 செய்யலாமென்று எண்ணுவானால் அவனது ரேஷ்யம் எவ்வாறே
 அவ்வாறென்றியவும்.

சா.க. 2-௮|| யதாந் ஹீகாவாப்யெயம் டானிமெஹாஸூர
 னாடீ ! வாரணஸிகவாப்யெயம் சுத-யேம் வுண்ணு
 2-௮ததீ||

இ-ள், அஹோ ஜீவர்களே! நாமெவ்விதம் ஸேதுயாத்திரை முதலான பூபாணத்திற்கு கட்டுசாதங்கட்டிக்கொண்டு கையிலன்ன மிருக்கிறதென்ற பெயய-ஓ அடைந்திருக்கிறோமே அப்படியே வரலோகயாத்திரைக்கி சாதம் கட்டிக்கொண்டுபோக வேணுமல்லவா? அதற்கு இக்கட்டுசாதம் போதாது. மேலும் ஊசிப்போய்விடும். யெஷுமாய் புண்ணியத்தைச்செய்து புண்ணியமாகிற கட்டமுதைக்கொண்டு போகும் பக்கத்தில் ஸனஷுமாய்ப் போகலாமேயன்றி மற்றவிதத்தால் வரவொருகம் விலிக்கமாட்டாது.

சூ. ௨௨|| ஹாவெ ந டெவா கஸ்யா நரொஃ யநெ நகா
ஜா கவடெ நஸத்ரு! ஸுதெ நஜீத்ரு க்ருவயாவ
புத்ரு ஜோநெ நரொகூம் வஸஜா நயனி||

இ-ள். லோகத்தில் ஜோனவான்களான புருஷர்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொருகாரணத்தினால் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அவைகளாவது : வரஜாஜாவை நல்ல எண்ணத்தினாலும், இராஜாக்களை கல்வியினாலும், ஸீயை பணத்தினாலும், ஸத்ருவை கபடத்தினாலும், ஸுஷ்ரதனை ஸுத்யத்தினாலும் புத்ருனை உயவிலினாலும், மோக்ஷத்தை ஜோனத்தினாலும் வசப்படுத்துவார்கள்.

சூ. ௨௩|| நாமவஸூரிலெவகூம் நபொய் ஹுடி
பெரவன! ஸீஹகூயத்ருமாயஜெ தத்ரு திஷாஜீநாரடி||

இ-ள். ஸ்ரீஹவாஸூரீநாரடிவரப்பார்த்து, ஹே நாரடி! என்னை எவ்விடங்காணலாமென்றால் எனக்கு வாலஸூரநம் எப்பொழுதும் வெகூம், யோமிகளுடைய ஹுடியம், ஸுய-ஓம்வலம்இவ்விடங்களில் வலிக்கக்கூடியவன். இந்த ஸூரநங்களில் வலியேனென்றதில்லை. இன்னமொரு ஸூரநம் விஸேஷவியபத்துடன் கூடியது எனக்கொன்றிருக்கின்றது, அதாவது : எனது ஹகர்கள் எந்தஇடத்தில் எனது நாமகீர்த்தனங்களை மாநஞ் செய்கிறார்களோ அவ்விடத்தைக் குறித்து, விடுவேன் வெகூம்த்தை. துஜிப்பேன் யோமிகளுடைய ஹுடியத்தை. வெறுப்பேன் ஸுய-ஓம்வலத்தை. கிளம்புவேன்திவேகத்துடன். அடைவேன் ஹகர்களின் ஸீவத்தை. பார்ப்பேன் அடியார்களை. கேழ்ப்பேன் மானங்களை. அனுபவிப்பே னுனந்தங்களை, மறப்பேன் டேஹத்தை. துறப்பேன் மற்ற ஸுஷத்தை, நிர்ப்

நவம ஹாஜிகள் வாயிக்கமாட்டார்கள், ராக்ஷஸர்கள் பீடிக்கமாட்டார்கள்.

எம். 2௨|| சுஷு-தாநுமொவீந் நாரோவாரண் லெஷ
ஜாகிநஸுஜிஸகவாரொமாஸ்தும் ஸதும்ஷாஜிஹம்||

இ-ள். சொல்லுகிறேன் இரட்டித்துஸக்தத்தை. நானாரோமம் உளோடு கூடிய ஒருவன் சுஷு-த, சுஷு, மொவிந் வென்றுசொல்வானுனால் ஹமவானுடைய நாரோவாரண் மாகிற மருந்தினால் ஸவ்-ரொ-உங்களுந், நஸரிக்கிறதுகள்.

எக. 2௩|| நாராயணேதி ஸஜொஷி வாமஸி லஸவகி-
நீ தயாவநரகெவொரெவதஜீஹெ-தடிஹு-தம்||

இ-ள். ஐயோ, ஜடத்தில் நாராயண வென்னும் ஸஜமோ இருக்கின்றது. ஸ்ரீஹமவாநு அவரவர்களுக்குச் சொந்தமாக நாக்கையோ கொடுத்திருக்கிறார். அப்படிக்கிருந்துங்கூட ப்ராணிகள் வொரமான நரசத்தில் விடுகிறார்களே. இதைப்பார்க்கிலும்சுஸு-ப-முண்டா.

எஉ. 2௪|| யாவஹேஜீயவெகதும் யாவஜாயி ஹ-வொ
யகெ தாவஷெவாஉ-த்யொஹிஸஜிநே-ரமேஸுரொ
பூரஃ||

இ-ள். ஆனால் எப்போது ஹமவானை சுவிடப்பதென்றால் எதுவரையிலும் இந்திரியங்களுக்கு ஹமமுண்டாகாம லிருக்கின்றதோ, எதுவரையிலும் ஸர்வமானது-ய்யினால்வாய்க்கப்படாமலிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலத்திற்குள்ளாக ஸ்ரீ மொவாஹை செவ்வையாக சுவி-க்கவேணும்.

எஈ. 2௫|| சுஹொவித், 2௬ஹொவித், 2௭ஹொவித்-ஹிவா-
வவ ஹரிந-ஜி-நெதொகெ ஸம்ஸாரொ வத-தெ-
வ-ஈ||

இ-ள். ஹேய-உ-வ-த! சுஹொ-ஜாஸு-ப-ஜாஸு-ப-ஜாஸு-ப-ஃ. ஹவனத்தில் ஜனங்களுடையபாபங்களை ஜ்ஹம் செய்து பிறப்பிறப்பைமாற்றி மோகத்தைத்தருகிறேனென்றுமஜி-தத்தரிந்கையில் ஸ்ரீஹமவானுடைய நாரோவானது, மதுபடியும் ஜனிப்பதும் இறப்பது

மாமிருக்கிறார்களோ: புராணிகள்-என்னவிக்தை.

எசு. 8-ம்|| சூராயிதொழைமனாய்: ஐதாதுவிதிதாவதல்||
கவனவகுஜியெலுதாநு ஸம்ஸாராயிவியிதல்||

இ-ள், ஸ்ரீமொவாறுந் ஜமனாபுது எவனாலே வஞ்சிக்கப்படுகிற
 ஸ்ரீ அவனாலே எந்தெந்த கூலிஷ்டத்தைக் கோறப்படுகின்றதோ அந்
 த கூலிஷ்டத்தைக் கொடுக்கார். ஆகையால் ஸம்ஸாராழியினாலே த
 டிக்கப்பட்ட எந்தவிதாநுடியாலாமானான ப்ரஹ்மே பூசிக்க மா
 ட்பான்.

எதி. 3௫|| க்ருதெவாவெநுதாவாவெய்வுவா
வஃபுஜாயதெ | ப்ராயஸித்துதகெவெகும்ஹரி
வஃஸுநணவாஸு ||

இ-ள். எந்தப் நஷ்டனுக்கு பாபஞ்செய்ததின்பு அதனிடத்தில் அநுதாப முண்டாகின்றதோ அப்பேர்ப்பட்டவனுக்கு வ்று துஷ்ட பிராயஸிதம் ஹரிஸுரணமே.

என. 3-ம்|| கதையுடைய வாஸுதேவவீஷ்ணு யரணியர
யுத்தஸாஷகூ வானெ | ஸவாஸுணநீ தீரயனியெ
வெததுஜமடதிரதரெணதாநவாவாநு||

இ-ள். சுலோக ஁ருத ! எவர்கள் கமல நயந வாஸுடேப- வி
ஷ்ணு - யாணியா- சுலு-ச- ஸம்வ வசு, வானெ நீயே எனக்கு
ரகுகன் என்றுசொல்லுகிறார்களேர செவனம் நீஷா வர்களான அவர்
கன்ஸமீபம் நாடாதே வந்துவிடுமநசு-ம் என்று ஁ருதனை யமய-
ன்சொல்வது.

என. 8-ஆம் ஹெய்ல்டிசெவர ஹெஸ்கு வாகியாஈஸ் வி
பூநாயகராணாகராங்கொதி | மிகுவந்தவித
கெவலவ்வமாரும் தெசாங்கராவையோக்கவிறை
நீயார்||

இ-ள், பரமேசுவரன் யஜுராஜாணவப் பார்த்து சூஜாவீக்கிறார். ஹே யம எவர்கள் அந் தியாவஹுமான விஹதையை நெற்றியி லணிக் துகொண்டு, ஹேஹந்திரெஸுவர, ஹேஹஸ, க்யவாநியாந, விஸ்வ நாய, கநனாகர, ஸாக்ர வென்று தினமும், சொல்லுகிறார்களோ

வீக்கிறேன் எப்பொழுதும் ஆகையால் பாமேசுவரனுக்கு பிரியமுள்ள நாமத்தை எல்லாரும் ஹரிநம் பண்ணுகள்.

கூடி. ௧௨|| கலாநாஸ்துதேஸாஸாரே ஸாராதேதவது
ஷய்ய | காஸீவாஸஸ்தாரம் ஸம்மம்மாமாஸஸூஹ
வாஜந்யு||

இ-ள். கொஞ்சமேனும் ஸாரமில்லாத இச்சம்ஸாரத்தில் நான்கு ஸாரம்மாத்திர உள்ளது. அவையாவன : காஸியில் வாஸஸ்துதேஸ்தல், ஸாரயுக்களுடைய ஸம்மம், மம்மாலாநம், வாரதேஸாரனா ஸம்மம் வை வாஜந்யுதல், ஸம்மவத்யுஸாநிதி ஸம்மம்||

கூகூ. ௧௩|| ஜாப்யுய்பொஹாதிவினாதி வாலிஸத்யு ரீ
நொநாதிஸிஸதிவாவஸிவாசுரொதி | வெசுஷ்வலா
டியதிசுஷுதநொதிசுதிஸுஸுதம்மதிசு சுயபகிம் நக
ரொதிவம்ஸாஸு||

இ-ள். ஜமத்தில் ஸ்ரானிகள் நல்லமதியை யடைய முக்கியசாரணம் ஸாரயுஸம்மம். முதலாவது ஸாரயுக்களை யடைந்தவுடனே ஶநுஸூஸிபெ ஹரிக்கிறது. வாக்கில் ஸத்யுத்தை நினைப்ப பண்ணுகிறது. உத்தமமான மனரவத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. வாவத்தை ஸம்மம் செய்கிறது. மனதை நிஷுலமாகச் செய்கிறது. திக்குக்கள் தோறும் பிரசித்தியை உண்டுபண்ணுகிறது ஆகையால் வாருஷாங்களுக்கு ஸாரயுஸம்மதிபானது எதைத்தான் செய்யமாட்டாது. ஸவடமும் செய்யுமென்றறியவும்.

கூகூ. ௧௪|| மம்மாவாஸஸுதாவம் வெசுஷ்வலா தாரா
ஸூஸா | வாவம் தாவணு வெசுஷ்வலாஸுஸுதாவம்
ஹாதிநாஸு||

இ-ள். உலகத்தில் ஒவ்வொருவார்க்கும் ஒவ்வொருசெய்கையுள்ளது. அதாவது : ஒருவன் விசேஷபாபத்தைச்செய்யின் மம்மாலாநஞ்செய்தால் அவனுடையபாபத்தைப்போக்கடிக்கிறான் மம்மம். அதைத்தவிர வேறொரு செய்கை இல்லை. ஒருவன்விசேஷ ஶுஷ்வலத்தையடைந்திருப்பின் தன் ஶீதகிரணங்களால் ஶுஷ்வலனவன் ஶுஷ்வலத்தை உண்டுபண்ணி அவனுடைய தாபத்தை ஹரிக்கிறான். அதைத்தவிர

த்தினால் வலுரித்ததுதேகம். நோக்கினது இடவெளியை. போய்விட்டது வெவ்வேறாய். இதிப்படி இருக்க நினைத்தான் பிடாரன் சென்றோமே வனாந்தரம், கண்டோமே ஸவடித்தை, பிடித்தோமே பாம்பை. அடைத்தோமேபெட்டியில். வைத்தோமேஊழியில், ஆகினிட்டது நாலுந்துதின்ம். சேலலுவொம் பெட்டியின் நிகடம். திறப்போமடியை. போடுதோமிறையை என்று தீர்மானித்துச் சென்றானருகினில், நோக்கினால் வெட்கத்தை. செய்திருந்தது ராப்யூ. போயிருந்தது ஸவடிம். போய்விட்டது ஊடிம். சுலூயாவினிதக்காயம் வெவ்வேறுது விடபெசு || ஐமத்தில் ஐமதீஸனது கூடுவெஜு யன்றியில் ஒன்றுமில்லை. கடயா தெநெடிவெணம்வெணம்வெண ஸவடித்தி ராப்யூ || வந்துவிட்டது ஊடி. சொல்லுகிறான் பூரணிக னைப்பார்த்து பிடாரன். சுலோஜனங்களை: இருங்கள் ஸ்ரீ வித்தா னாய்ச் கேழ்க்கலாம் வார்த்தையை, செய்யலாம் யடித்தை. கொடுக்கலாம் ஊடித்தை, விடுக்கலாம் ஸவலார வாலத்தை. தடுக்கலாம் ஹலாராஜாடிகளை. அடுக்கலாம் ஸகம்வராவை. படுக்கலாம் பாடித்தில். பிடிக்கலாம் வரணத்தை. மூடிக்கலாம் உவெடிஸத்தை. ஹஜிக்கலாம் ஹவஹாரித்தை. இருக்கலாம் ஜனன மில்லாமல் என்று, கேவலம் ஜாதியில் நிகுடிஷுணை பிடாரன் அடைந்த மார்க்கத்தைகவனிக்கவேணும். வெவ்வேறுஹாபமே ஸவஸ்யூ பூரணிகளுக்கு உரிபதென்று அறிந்துகொள்ளலாம் ஹலாஜத்தினாலே.

கங்க.பி.வி. வ்யாபஸ்யா உரணம் பூவஸ்ய உவபொவிதா மஜெ
 சிஸ்யகாகாஜா கிவி-பி-உரஸ்ய யாடிவவதௌ மூஸ்ய
 கிவ்வளரூஷ்டி கண்பாடாஃ கஜீயர-வபிசுகிண
 தாடி-பி-உர-ம-உக்யா-தா-ஷ்டி கி செவயம் ந-தா-மா
 டெணஃ ஹிவி-ய-பி-வ-ஃ

இ-ள். சுஹோப்ராணிகளே! ஸ்ரீமதவாநுமதி ஒன்றினால் மாத்திரம சந்தோஷிக்கிறார். மற்ற எவ்வித குணங்களாலும் வுஷோஷிக்கிறா இல்லை. பார்க்கலாம் கேவலம் சுவாரஸ்யத்தினாலே பிரியமுண்டாகாது ஸ்ரீராவவநு ஸுராவாரஸ்யத்தோடு கூடிய வேடனான குலனுக்கு வுஷாஷஞ்செய்ய வில்லை யா. வபாஸ்யகத்தினாலும், திருப்தி அடையார். ஐந்துவயதுள்ள குலனுக்கு ஸ்ரீகృஷ்ண வுஷோஷத்தையமான பதத்தைக்கொடுக்கவில்லை யா? வித்தையிருந்தும் துஷ்டி அடையார். சூழி மூலமே என்று கதரும்படியான மஜித்தைப்பாதுகார்க்கவில்லை யா? உத்தஜாதியில் ஜனித்த மாத்திரத்தினாலும், ஸ்ரீமதவாநுக்குக் கருணை உண்டாகிறதில்லை. கவனிக்கலாம் விஷ்ணுர் ஸாஷ்டாங்கிப் பிரந்தவ சல்லவோர் அவருடைய மூலமத்திப்போய் ஹோஜநம் செய்து வுஷாஷஞ்செய்யவில்லை யா? ஷுபராஷத்தினாலும் கௌரவெ செய்யார்.

ஸ்ரீமமவாநு யாடிவவதிபான உத்யுலெநருக்கு ஆனந்தத்தைபுண்
பெண்ணவில்லை! ராடுவத்தினால் சிரந்திருந்தாலும் விபூலமுன்
டாகாது. புதுவுக்கு விகாராடுவத்தையுடைய கூனிக்கி ஸ்ரீ
ராடுநு கொடுத்தாரே வராபாஸுத்தை. ஐயுய-யப்படைத் திருந்ததி
னாலும் பிரியமுண்டாகாது. ஐயுயனுக்குபார்க்கலாம்வாடிபுரீ
ன லு-உராபாவுக்கு மமவாநு அடாகுதிக்கவல்லையா? இப்படிக்கெல்
லாம் மமவாநுபு லாடித்தைச்செய்தது உகியன் பி-உமே? ஆகை
யால் அந்தமமவாநுடைய ஊக்கி ஸாநம் வேறென்ன இருக்கின்
றது? ஒன்றுமில்லை.

காசு. ௨௫||வொமெரொமலயங்குமெரு-கிமயங்கிடு
நுபாபாபு பம் ராடுமெயெநுமயம் வொமெரிபுல
பம் ராடுவெ ஜராயாபு| ஸாடுவொடிமயம் மயென
வொமயம் காடுபு ஸுதாநாசு மயம் உசு-வலவு ௨௫
சு-காசுதித்தெலு விடுவொடிவொதிமயபு||

இ.ஸ். ஐயோ! பூரணிகளுக்கு ஐயத்தினிடத்தில் ஸவ-ல் லொக்
களும், உயத்தோடுகூடினதும் பூயொஜநஸூநுக்களாயு மிருக்கி
ன்றதுகள். க.வது ஸுதுநுநாடிவொகார மலதைகளான ஸ்லீஸ-
வம் அனுபவிப்போமென்றாலோ ரொமங்களால் மயமுண்டாகின்ற
து. சுலீவ- மூலுரடுத்- வொகலுரம் ராடுள வொகடுவெ லி
யம்மெலு ஸுலீலிவ-ல் - ஒரு இராத்திரியில் ஒரே ஸமயம் ஸ்லீலொ
மம் செய்யவேண்டுமென்றும், உ, க தடவை கூடாதென்ற தினாலும்,
அப்படிக்கிப்போனால் யாதுகூடியொரொமவூகிராஸ் ஸ்லீலுக்க-ல் வி
லுவி லொலாசூராயு-ல்யொநாஸு வொ-லொ- ஸ்லீலுதிலொ-
நாடி || வ்யெலித்தது பிரவேசிப்பதால் யாதுக்களுடையருநறவும்
ரொமங்களின் வூலியும் ஸவத்தின் தாஸமுமும், அடிதாஸமுமும்,
லொலாசூரம், வயது, யாஸு முசலின இவைகளுடைய தாஸமு
ம், ஸ்திரீகனிடங்களிலே பிரவேசிக்கும் புருஷர்களுக்கு உண்டாகி
ன்றமால் அதனால் உயமும், உ-வது ஸக்சுலுத்தில் ஜனித்தவனு
யிருப்போமென்றாலோ பிரஜை இல்லாதவனாயில் பிரயோஜனமில்லை.
தயோ பூ ஜாஹிநெ-வொ-வொ-உகியு-டுத் || தலாஸலயம்
க-வது ஐயுய-வலுக்கு இருக்கலமென்றாலோ ராஜர்களால் உயர்ந்த
நிர்வைகளாலும், திருட்களாலும் மயமுண்டாகின்றது. ச-வது மன
ரவமாக கூப்பிட்ட இடம் போவோ மென்றிருந்தாலோ கலுநுலு
கிகுலுக்கெலா பண்ணுபபடி டிரிஜெரெ வொபிக்கிறது. ௫ - நல்ல
வெலிஷனுமிருக்கிறேமென்ன பூரோடி மென்றாலோ லொகத்தில் எ
வன்வெலிஷனு-வலுக்குர-கூ- காத்துக்கொண்டிருப்பதால்மயம்.
ச- ருபவானுகியும் மதன ஸுபுரானுகியும் இருக்கிறே மென்றாலோ

